

derne begynder, og derfor glæder jeg mig over den Kommission, der nu er nedsat. Men det er ikke tilstrækkeligt at nedsætte en Kommission til at undersøge Forholdene rundt omkring i København, det er hele Kloakeringsspørgsmaalet for hele Landet, der i Øjeblikket er i allerhøjeste Grad uheldigt. Det er saaledes, at for København gælder en Lov fra 1857 med en Fornyelse fra 1906. Paa Frederiksberg og Færøerne gælder andre Love fra 1880 og 1897, og for Landkommunerne gælder de sidste Love plus et Tillæg af 1907, det, man indenfor Fagfolkskredse benævner „den Piperske Lov“. Men naar der er saa mange Love, viser det, at der er formelle Vanskeligheder at overvinde. Jeg har enkelte Eksempler, der viser, hvor galt det er med disse Forhold. I en Forstad til en Provinsby rejste man i 1913 Spørgsmaalet om Kloakering i den paagældende selvstændige Kommune, men endnu i 1921, altsaa 8 Aar efter, er Spørgsmaalet endnu ikke blevet afgjort. I Frederiksberg søndre Landdistrikt tog det 7 Aar med at faa reguleret Gaasebæksrenden. Og hvorledes regulerede man den? Man regulerede paa den Maade for at komme udenom Løven, at man anlagde en Kloak, der var $4\frac{3}{4}$ —6 Fod i Diameter, 100 m borte fra selve Renden, man skulde regulere. Det siger sig selv, at der er noget galt der. Og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at Forholdene vedrørende Kloakeringen snarest tages op til en alvorlig Drøftelse ikke alene for Bydistrikternes Vedkommende, men i hele Landet. Vi kender Forholdene ved Grøndalsaaen, hvorledes Spildevandet løber i en aaben Grøft. Og Damhusaaen er nu fra Damhussøen og ud efter mod Stranden en stor aaben stinkende Rendesten. Da Aaen ikke alene optager Spildevandet fra en Del af Frederiksberg Kommune, men paa Vejen ogsaa optager Spildevand fra Rødovre og Husum, er der her Forhold til Stede, som jeg er overbevist om, at Sundhedsstyrelsen i det lange Løb slet ikke vil paatage sig Ansvaret for. Men de Love og de Dispensationer, der blev givet i Fjor, har ogsaa været noget uheldige, idet de bliver ret betydningsløse paa Grund af Løven om Vandværkers Ledninger i Kildeomraadet. Det er ogsaa Løven af 1857, som vi paa dette Omraade generes af. Der er givet Tilladelse til at anvende Sumprønde, men disse maa ikke findes, hvor der findes Drikkevandsbrønde, og der er givet Tilladelse til Grøfteafvanding og Sivebrønde, men dette bliver ligeledes illusorisk ved

den nævnte Lov af 1857, saa det hjælper jo ikke meget med Dispensationerne, naar man støder paa disse Vanskeligheder. Jeg har imidlertid forstaaet paa de venlige Nik, som den højtærede Indenrigsminister har givet, at disse Spørgsmaal har Ministerens Interesse, og det vil være af en ganske overordentlig stor Interesse, at vi kommer gennem dette Spørgsmaal, thi vi vil faa hele Byggeriet omkring København ind i det rigtige Spor, hvis vi kan faa dette Spørgsmaal ordnet hurtigt. Hver enkelt Parcelejer betaler i Øjeblikket 4—6 Kr. om Maaneden, altsaa ca. 50—72 Kr. om Aaret som Tilskud til kommende Kloakerings- og Vejarbejder. Der er i alt paa dette Omraade 68 Parcelforeninger, som raader over et Areal af 2345 Tdr. Land. Det er nøjagtigt regnet ud, at det kan kloakeres for et Beløb af 3 000 Kr. pr. Tønde Land, det gennemsnitlige Areal pr. Parcel er 2 500 Kv.-Alen, og det samlede Beløb vil da blive 7 Mill. Kr. Det er saa stort et Arbejde, at det vilde have den allerstørste Betydning, om man kunde faa det sat i Gang, og jeg tror, man kan faa det sat meget hurtigt i Gang, idet det er mig bekendt, at Planerne til hele Kloakeringen ligger fuldt færdige. Parcelforeningerne ønsker ikke, at dette Beløb skal stilles til Raadighed som Tilskud. Nej, deres Centralforening, som har gjort et ganske overordentlig betydningsfuldt Arbejde paa dette Omraade, er villig til at laane dette Beløb. Man vil sige, at det er for stort et Beløb, at der ingen Sikkerhed er. Men jeg vil paastaa, at der er en ganske overordentlig fin Sikkerhed. Laanet pr. Parcel vil nemlig være 515 Kr., og sætter vi Parcellerne gennemsnitligt til 1 Kr. pr. Kv.-Alen, bliver det 2 500 Kr., eller lad os endda sige 2 000 Kr. pr. Parcel, d. v. s., at Staten med Panteret i Grunden har den 4-dobbelte Sikkerhed. Den faar Renter af sine Penge og Laanet kan amortiseres. Det kan amortiseres paa mange Maader. Hvis der f. Eks. svares $5\frac{1}{2}$ pCt., saa vil det i Løbet af 20 Aar kun være en aarlig Udgift pr. Parcelejer af 43 Kr. 26 Ø. Vil man endda gaa med til 30 Aars Amortisation, saa bliver det 35 Kr. 53 Ø. pr. Parcelejer, hvilket er et meget ringe Beløb, idet vi maa erindre, at Parcelejeren ifølge de Love, han er underkastet indenfor Parcelforeningen, som han skal være Medlem af, betaler et saa stort Beløb som de før nævnte ca. 70 Kr. om Aaret. Der vil altsaa endda blive et Overskud, som vil kunne benyttes til Vejanlæg. Der er nogle Van-